

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 872**

din 23 iunie 2011

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii
pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**

Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, formulată de un grup de 111 de deputați, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție.

Cu Adresa nr. 51/2.584 din 2 iunie 2011, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, formulată de 111 deputați.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile celor 111 deputați, autori ai sesizării de neconstituționalitate. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Adrian Năstase, Aurelia Vasile, Victor Socaciu, Marian Neacșu, Carmen Ileana Moldovan, Aurel Vlădoiu, Antonella Marinescu, Manuela Mitrea, Claudiu Iulian Manda, Neculai Rățoi, Cornel-Cristian Resmeriță, Laurențiu Nistor, Vasile Mocanu, Viorel Hrebenciuc, Victor Cristea, Gheorghe Ana, Valeriu Ștefan Zgonea, Cristian-Sorin Dumitrescu, Iuliu Nosa, Vasile Popeangă, Ioan Stan, Sorin Constantin Stragea, Viorel Ștefan, Sonia-Maria Drăghici, Florin-Costin Pâslaru, Lucreția Roșca, Ciprian-Florin Luca, Eugen Bejinariu, Dan Nica, Florian Popa, Costică Macaleți, Marian Ghiveciu, Adrian Solomon, Ion Dumitru, Gheorghe Antochi, Dumitru Boabeș, Angel Tîlvăr, Andrei Dolineaschi, Petru Gabriel Vlase, Ion Călin, Ioan Sorin Roman, Ion Burnei, Ioan Cindrea, Horia Grama, Mircea Dușa, Dumitru Chiriță, Doru-Claudian Frunzulică, Georgian Pop, Nicolae-Ciprian Nica, Mugurel Surupăceanu, Adrian Mocanu, Nicolae Bănicioiu, Constantin Niță, Ioan Damian, Cristian Rizea, Cristian Mihai Adomniței, Marin Almăjanu, Teodor Atanasiu, Vasile Berci, Viorel-Vasile Buda, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican, Mihăiță Calimente, Mircea Vasile Cazan, Mariana Câmpeanu, Daniel Chițoiu, Tudor-Alexandru Chiurariu, Liviu-Bogdan Ciucă, Horia Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Victor Paul Dobre, Mihai-Aurel Donțu, Gheorghe Dragomir, George Ionuț Dumitrică, Relu Fenechiu, Damian Florea, Gheorghe Gabor, GrațIELA Leocadia Gavrilăscu, Andrei Dominic Gereă, Alina-Ștefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel Horj, Mircea Irimescu, Nicolae Jolța, Mihai Lupu, Dan-Ștefan Motreanu, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Ludovic Orban, Ionel Palăr, Viorel Palașcă, Cornel Pieptea, Gabriel Plăiașu, Cristina-Ancuța Pocora, Virgil Pop, Octavian-Marius Popa, Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Călin Potor, Ana Adriana Săftoiu, Nini Săpunaru, Adrian George Scutaru, Ionuț-Marian Stroe, Radu Stroe, Gigel-Sorinel Știrbu, Gheorghe-Mirel Talos, Adriana Diana Tușa, Radu Bogdan Țîmpău, Ioan Țintean, Florin Țurcanu, Horea-Dorin Uioreanu, Lucia-Ana Varga și Mihai Alexandru Voicu.

La sesizare a fost anexată, în copie, Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.257 din 2 iunie 2011 și formează obiectul Dosarului nr. 701A/2011.

Prin această sesizare, autorii acesteia solicită Curții să se pronunțe asupra constituționalității Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, formulând următoarele critici de neconstituționalitate:

I. Critici de neconstituționalitate extrinsecă

Legea supusă controlului de constituționalitate contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 61 alin. (1) și art. 75, prin prisma procedurii legislative de adoptare a acesteia. Astfel, autorii sesizării susțin că proiectul acestei legi organice a fost adoptat de Senat la data de 16 septembrie 2009, forma adoptată fiind trimisă la Camera Deputaților, cu rol de Cameră decizională, la data de 22 septembrie 2009. În cadrul acestei Camere, procedura de adoptare a fost viciată prin faptul că au fost puse în discuție o serie de amendamente care nu au fost analizate, în primă instanță, de Senat. Cu privire la acest aspect, autorii sesizării invocă considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008, și nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, conform cărora modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului consacrat de art. 61 alin. (2) din Constituție, precum și competențelor stabilite pentru cele două Camere, potrivit art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală.

II. Critici de neconstituționalitate intrinsecă

1. Dispozițiile art. I pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (3) și art. 53.

Autorii sesizării susțin că aceste dispoziții „institue un tratament în mod vădit defavorabil persoanelor care ocupă funcția publică de polițist, față de alți funcționari publici care se bucură de stabilitate și de aplicarea tuturor prevederilor din Statutul funcționarilor publici care îi protejează față de schimbările și/sau suspendările intempestive și abuzive ori nelegale din funcție”. Astfel, textele de lege supuse controlului de constituționalitate sunt de natură să afecteze statutul juridic al polițiștilor, fiind susceptibile să conducă la discriminarea acestei categorii de funcționari publici în raport cu alte categorii de funcționari publici. Autorii sesizării apreciază că „actuala redactare a art. I pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului nu face decât să creeze

toate pârghiile juridice pentru ca actualul executiv să dispună măsuri abuzive și arbitrare menite să determine reducerea numărului de polițiști”. De asemenea, consideră că legea a fost adoptată, deci a fost preferată calea legislativă celei administrative, „pentru a fi asigurată sustragerea de la controlul judecătoresc, susceptibil a fi exercitat împotriva actelor administrative în ipoteza în care aceste prerogative ar fi fost acordate Guvernului”. În continuare, arată că principiul accesului egal la funcțiile publice trebuie înțeles ca o egalitate de tratament a titularilor funcțiilor publice, din partea legiuitorului, ca o egalitate de șanse acordate în vederea ocupării acestora, cât și exercitarea în condiții de egalitate și de regim juridic identic al protecției acordate tuturor funcționarilor publici.

Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului reprezintă, în concepția autorilor sesizării, „o formă indirectă de restrângere a unor drepturi și libertăți fundamentale, prin împiedicarea liberului acces la ocuparea funcțiilor publice de polițiști, prin consacrarea dreptului unui membru al executivului de a dispune în mod discreționar cu privire la modificarea și/sau suspendarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor”. Restrângerea dreptului de acces la o funcție publică, instituită prin dispozițiile legii menționate, constituie o îngărđire care nu se justifică în mod obiectiv ca o măsură care se impune pentru salvagardarea unui alt drept care, în absența acestei restricții, ar fi grav compromis. Restrângerea unui drept sau a unei libertăți fundamentale poate fi dispusă numai în măsura în care se impune în situații excepționale, pentru apărarea unor drepturi ale cetățenilor a căror importanță este considerată primordială de către legiuitor. În aceste condiții, intervenția legislativă asupra regimului juridic aplicabil polițiștilor, prin lăsarea la discreția ministrului administrației și internelor a posibilității de a dispune cu privire la modificarea și suspendarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor, este de natură să restrângă în mod disproportionat dreptul de acces la o funcție publică, aducând atingeri grave substanței acestui drept.

2. Dispozițiile art. 1 pct. 5 și 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (1).

Autorii sesizării susțin că, prin măsurile impuse de aceste dispoziții, „statul român se dezice de răspunderea ce îi revine în calitate de stat social privind asigurarea unui anumit nivel de protecție al tuturor cetățenilor încadrați în muncă,” iar „obligația de a adopta o serie de măsuri de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor săi condițiile necesare pentru un nivel de trai decent, nu poate fi considerată ca fiind îndeplinită”. De aceea, indiferent de scopurile declarate ale legii criticate, conținutul acesteia demonstrează că nu este respectat principiul consacrat prin art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia România este stat de drept, democratic și social.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Președintele Senatului, prin Adresa nr. 1 466 din 10 iunie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.474 din 10 iunie 2011, a comunicat punctul său de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate în care solicită admiterea

acesteia, considerând-o întemeiată pentru motivele invocate de autorii sesizării.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 51/2.675 din 7 iunie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.320 din 7 iunie 2011, prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „autorii sesizării nu prezintă motivele pentru care legea criticată nu ar fi conformă cu vreo dispoziție din Constituție,” considerațiile acestora fiind „de natură politică.” În acest sens, arată, în esență, că, „prin lege, Parlamentul poate face orice consideră că trebuie făcut,” întrucât este „organul reprezentativ al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Consideră că legea criticată, reglementând „modificarea și suspendarea din funcțiile publice speciale și nu accesul la acestea,” nu este contrară art. 16 din Constituție. De asemenea, apreciază că „invocarea prevederilor art. 53 din Constituție nu are nicio legătură cu cauza de față”, dispozițiile de lege criticate nefiind o „îngărđire”, ci un efect al aplicării art. 61 alin. (1) din Constituție. În fine, președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile art. 1 pct. 5 și 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului nu contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (1).

Guvernul a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/3.474 din 7 iunie 2011, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.420 din 9 iunie 2011, prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, apreciază, referitor la critica nerespectării regulilor de adoptare a legii supuse controlului de constituționalitate, că aceasta „vizează, în principal, deficiențe care țin de modul de aplicare a dispozițiilor regulamentelor Parlamentului”, a căror analiză nu este de competența Curții Constituționale, deoarece s-ar „încălca însuși principiul autonomiei regulamentare al celor două Camere, instituit prin art. 64 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală.” Astfel a statuat Curtea prin deciziile nr. 786 din 13 mai 2009 și nr. 413 din 14 aprilie 2010. Cât privește critica dispozițiilor art. 1 pct. 5 și 6 din legea atacată, Guvernul consideră că, prin măsurile reglementate, „statul nu numai că nu și-a încălcat obligațiile constituționale invocate de autorii sesizării, ci, dimpotrivă, a luat măsurile necesare pentru a asigura protecția socială a cetățenilor săi, inclusiv din perspectiva faptului că, dată fiind situația economică actuală, în lipsa unor soluții ca cele criticate, s-ar fi putut ajunge la situații de neacceptat, în care statul nu ar fi avut resurse bugetare pentru plata unor drepturi fundamentale, cum ar fi salariul, pensia etc”. În fine, apreciază că prevederile constituționale ale art. 16 alin. (3) și art. 53 nu sunt aplicabile, neavând relevanță în cauză.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele :

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de cei 111 deputați.

Obiectul controlului de neconstituționalitate îl constituie Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în ansamblul său, și, în special, dispozițiile art. I pct. 5 și 6 din aceeași lege, care au următorul conținut:

„Art. I. — Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: [...]”

5. La articolul 71 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

«a) în următoarele 6 luni după adoptarea măsurilor prevăzute la art. 69 alin. (1) lit. j);».

6. La articolul 78, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

«Art. 78. — (1) Procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.»”

În opinia autorilor sesizării, dispozițiile legii criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (1) și (3), art. 41 alin. (2), art. 47 alin. (1), art. 53, art. 61 alin. (1) și (2) și art. 75, al căror cuprins este următorul:

— Art. 1 alin. (3) și (5): „(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. [...]”

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;

— Art. 16 alin. (1) și (3): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. [...]”

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.”;

— Art. 41 alin. (2): „Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.”;

— Art. 47 alin. (1): „Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.”;

— Art. 53: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”;

— Art. 61 alin. (1) și (2): „(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.”

(2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat”;

— Art. 75: „(1) Se supun spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2), articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.”

(2) Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate.

(3) După adoptare sau respingere de către prima Cameră sesizată, proiectul sau propunerea legislativă se trimite celeilalte Camere care va decide definitiv.

(4) În cazul în care prima Cameră sesizată adoptă o prevedere care, potrivit alineatului (1), intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și cea de-a doua Cameră este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă, legea se întoarce la prima Cameră sesizată, care va decide definitiv în procedură de urgență.

(5) Dispozițiile alineatului (4) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Camera decizională adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține primei Camere.”

Procedând la examinarea sesizării de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin conținutul său normativ, legea supusă controlului de constituționalitate se încadrează în categoria legilor organice, având ca obiect de reglementare modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

Curtea reține, de asemenea, că acest eveniment legislativ privește aspecte legate de nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor, obținerea gradelor profesionale și modalitatea de apreciere a activității profesionale și a conduitei polițistului, fiind determinată, astfel cum rezultă din Expunerea de motive, de necesitatea reglementării mai riguroase a cadrului juridic privind raporturile de serviciu ale polițistului, funcționar public cu statut special.

Principalele intervenții se referă la cazurile de modificare și suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului care se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, la modul de evaluare profesională și la schimbarea perioadei de reconversie profesională, astfel încât aceasta să se facă la 6 luni după o decizie de disponibilizare și nu înainte, ca până acum, prevederile urmând să fie aplicate de la 1 ianuarie 2012.

Din concepția legii criticate, Curtea reține faptul că au fost respectate dispozițiile art. 31 și 61 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că intervențiile admise nu afectează concepția generală sau caracterul unitar al legii modificate.

Examinând critica referitoare la nerespectarea procedurii de adoptare a legii înainte de promulgare, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, din analiza comparată a documentelor privind inițierea și desfășurarea procesului legislativ în cauză, respectiv a propunerii legislative depuse de inițiatori, a formei adoptate de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Camera Deputaților, cu rol de Cameră decizională, Curtea reține că nu sunt diferențe majore de conținut juridic între forma finală a legii și forma proiectului de lege, modificările și completările adoptate de Camera Deputaților nedând o configurație deosebită, semnificativ diferită față de cea a proiectului de lege în forma adoptată de Senat.

Legea criticată a fost, deci, adoptată în virtutea prerogativelor constituționale ale Parlamentului conferite de art. 61 alin. (1), fiind astfel respectat principiul supremației Constituției prevăzut de prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5).

Așa fiind, exigențele prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 61 alin. (1) și (2) și art. 75, precum și ale considerentelor deciziilor Curții Constituționale nr. 472 din 22 aprilie 2008 și nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, invocate în susținerea criticii de neconstituționalitate extrinsecă, au fost îndeplinite.

Examinând criticile de neconstituționalitate intrinsecă a legii criticate, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate.

În acest sens, Curtea reține că, potrivit art. 1 din Legea nr. 360/2002, polițistul este definit ca fiind „*funcționar public civil, cu statut special, înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului*”.

În legătură cu susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 1 pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (3), Curtea constată că nu poate reține această critică, întrucât polițiștii beneficiază de un statut special în comparație cu alte categorii de funcționari publici, astfel că, în considerarea importanței activității acestora în ansamblul societății, este justificată instituirea unui regim special în ceea ce privește

nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor, obținerea gradelor profesionale și modalitatea de apreciere a activității profesionale și a conduitei polițistului.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, în mod constant, că egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind permisă instituirea unor tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane, în considerarea situațiilor specifice în care acestea se află, dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă.

Cât privește încălcarea art. 53 din Constituție, Curtea reține că modificarea adusă art. 78 din Legea nr. 360/2002, prin conferirea prerogativelor pentru modificarea și/sau suspendarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor direct ministrului administrației și internelor, nu este de natură a aduce îngrijiri exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece respectiva modificare nu reglementează accesul la o funcție publică, ci numai procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițiștilor. Chiar dacă ar fi reglementat condițiile de acces la funcția publică de polițist, ipoteza restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți tot nu ar fi incidentă, motiv pentru care art. 53 din Constituție nu este aplicabil în cauza de față.

În fine, referitor la dispozițiile art. 1 pct. 5 și 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, Curtea constată că acestea nu conțin în sine norme de natură să afecteze munca și protecția socială a muncii sau nivelul de trai. Ca atare, Curtea nu poate reține susținerea potrivit căreia „Statul român se dezice de răspunderea ce îi revine în calitatea sa de stat social privind asigurarea unui anumit nivel de protecție al tuturor cetățenilor încadrați în muncă.”

Pentru considerentele expuse, sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului nu poate fi primită, fiind neîntemeiată.

În temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 23 iunie 2011 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm”, regie autonomă aflată sub autoritatea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm”, regie autonomă aflată sub autoritatea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm”, prevăzut la alin. (1), se aprobă de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm” reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național.

(2) În cazul în care în cursul execuției bugetare se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Regia Autonomă de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm” poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) intră sub incidența dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Contravenția prevăzută la art. 3 alin. (1) se constată de către organele de control financiare ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul culturii și patrimoniului național,

Kelemen Hunor

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Laurențiu Sebastian Lăzăroi

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2011 al Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor „Româniafilm”

		INDICATORI		Preliminat /Realizat 2010	BVC 2011 Propuneri
0	1	2	3	4	5
I.		VENITURI TOTALE	1	18.287,0	21.000,0
	1	Venituri din exploatare- total, din care:	2	18.118,0	20.815,0
	a)	producția vândută	3	7.631,0	7.975,0
	b)	venituri din vânzarea mărfurilor	4	136,0	140,0
	c)	venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri, din care:	5	0,0	0,0
		subvenții, conform prevederilor legale în vigoare	6	0,0	0,0
		transferuri, conform prevederilor legale în vigoare	7	0,0	0,0
	d)	producția imobilizată, variația stocurilor de produse finite și a producției în curs de execuție	8	0,0	0,0
	e)	alte venituri din exploatare	9	10.351,0	12.700,0
	2	Venituri financiare-total, din care:	10	169,0	185,0
	a)	venituri din interese de participare	11	0,0	0,0
	b)	venituri din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	0,0	0,0
	c)	venituri din dobânzi	13	160,0	173,0
	d)	alte venituri financiare	14	9,0	12,0
	3	Venituri extraordinare	15	0,0	0,0
II		CHELTUIELI TOTALE	16	13.884,0	15.500,0
	1	Cheltuieli de exploatare- total, din care:	17	13.878,0	15.494,0
	a)	cheltuieli materiale	18	392,0	415,0
	b)	alte cheltuieli din afară (cu energia și apa)	19	974,0	1.025,0
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	80,0	80,0
	d)	cheltuieli cu personalul, din care:	21	5.610,0	5.785,0
	d1)	salarii	22	4.303,0	4.440,0
	d2)	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	23	1.204,0	1.240,0
		cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	24	912,0	941,0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

cheltuieli privind contribuția de asigurări pentru șomaj	25	20,0	20,6
cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	262,0	270,0
cheltuieli privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	10,0	10,3
d3) alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	103,0	105,0
d3.1) cheltuieli sociale prevăzute la art. 21 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	0,0	0,0
tichete de creșă, potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	0,0	0,0
tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	0,0	0,0
d3.2) tichete de masă	32	103,0	105,0
d3.3) tichete de vacanță	33	0,0	0,0
e) ch. cu platile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizarilor potrivit programelor de disponibilizari	34	0,0	0,0
f) ch. cu drepturile salariale convenite in baza unor hotarari judecatoresti	35	215,0	0,0
g) ch. cu amortizarea imobilizarilor corporale si necorporale	36	428,0	430,0
h) ch. cu prestatiile externe	37	2.630,0	2.800,0
i) alte cheltuieli de exploatare, din care	38	2.872,0	3.075,0
i1) contract de mandat	39	0,0	72,0
i2) ch. de protocol, din care:	40	14,0	20,0
tichete cadou potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificarile si completariile ulterioare	41	0,0	0,0
i3) ch. de reclama si publicitate, din care:	42	5,0	7,0
tichete cadou ptr. cheltuieli de reclama si publicitate, potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificarile si completariile ulterioare	43	0,0	0,0

		tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pietei, promovarea pe piete existente sau noi, potrivit Legii nr. 193/2006, cu modificarile si completarile ulterioare	44	0,0	0,0
		i4) ch. cu sponsorizarea	45	0,0	0,0
		i5) ch. cu taxa pentru activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	0,0	0,0
		i6) ch. cu redeventa pentru concesionarea bunurilor	47	270,0	540,0
2		Cheltuieli financiare-total, din care:	48	6,0	6,0
	a)	cheltuieli privind dobânzile	49	0,0	0,0
	b)	alte cheltuieli financiare	50	6,0	6,0
3		Cheltuieli extraordinare	51	0,0	0,0
III		REZULTATUL BRUT (profit)	52	4.403,0	5.500,0
IV		IMPOZIT PE PROFIT	53	1.076,0	880,0
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS după deducerea impozitului pe profit, din care:	54	3.327,0	4.620,0
	1	Rezerve legale	55	0,0	275,0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	0,0	0,0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenti	57	3.327,0	302,0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	58		
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59		
	6	Profit contabil rămas după deducerea sumelor de la rd. 54,55,56,57 și 58	60	0,0	4.043,0
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61		404,3

	8	Minimum 90% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62		3.638,7
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63		
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	64	1.831,0	3.864,0
	1	Surse proprii	65	1.831,0	3.864,0
	2	Alocații de la buget	66	0,0	0,0
	3	Credite bancare	67	0,0	0,0
	a)	interne	68	0,0	0,0
	b)	externe	69	0,0	0,0
	4	Alte surse	70	0,0	0,0
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	71	1.831,0	3.864,0
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	72	1.831,0	3.864,0
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	73	0,0	0,0
	a)	interne	74	0,0	0,0
	b)	externe	75	0,0	0,0
VIII		REZERVE , din care	76		
	1	Rezerve legale	77		
	2	Rezerve statutare	78		
	3	Alte rezerve	79		
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	80		
	1	Venituri totale	81	18.287,0	21.000,0
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	82	13.884,0	15.500,0
	3	Număr prognozat de personal la finele anului	83	234,0	234,0
	4	Număr mediu de salariați total	84	235,0	235,0
	5	Fond de salarii, din care:	85	4.303,0	4.440,0
	a)	fond de salarii aferente personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	86	4.270,0	4.406,0
	b)	alte cheltuieli cu personalul	87	33,0	34,0
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat(lei/persoană)	88	1.514,0	1.563,0
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu in preturi curente (lei/persoana) rd 81/84	89	77.817,0	89.361,0

8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoana) rd. 81/84*ICP	90	80.307,0	89.361,0
9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoană)	91		
10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale [(cheltuieli totale /venituri totale)x1000]=(rd.16/rd.1) x 1000	92	759,0	738,0
11	Plăți restante-total	93	2.848,0	1.700,0
	a) prețuri curente	94	2.848,0	1.700,0
	b) prețuri comparabile	95	2.853,0	1.703,0
12	Creanțe restante-total	96	4.549,0	3.500,0
	a) prețuri curente	97	4.549,0	3.500,0
	b) prețuri comparabile	98	4.557,0	3.506,0

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 424/2008 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești, pe teritoriul localității Voluntari, județul Ilfov”

Având în vedere dispozitivul Sentinței civile nr. 4.332 din 8 decembrie 2009, pronunțată de Curtea de Apel București, rămasă irevocabilă prin Decizia nr. 315 din 21 ianuarie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și prevederile art. 3711 din Codul de procedură civilă,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 424/2008 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești, pe teritoriul localității Voluntari, județul Ilfov”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 320 din 23 aprilie 2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În Tabelul cu imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești, pe teritoriul localității Voluntari, județul Ilfov”, după poziția nr. 43 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 44, cu următorul cuprins:

„44	Ilfov	Oraș Voluntari	951/2/1/1	949,37	619 (593+26)	0	Vârgolici Gabriela”
-----	-------	----------------	-----------	--------	-----------------	---	---------------------

2. Mențiunea referitoare la totalul suprafeței de expropriat prevăzută după tabel se modifică și va avea următorul cuprins:

„TOTAL SUPRAFAȚĂ DE EXPROPRIAT: 58.106,00”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Gheorghe Dobre,
secretar general
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 29 iunie 2011.
Nr. 658.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

ORDIN

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Declarației de cooperare dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Administrația pentru Prevenirea Spălării Banilor din cadrul Ministerului de Finanțe al Republicii Serbia în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism

În temeiul:

— art. 19 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.599/2008,

președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Declarației de cooperare dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Administrația pentru Prevenirea Spălării Banilor din cadrul Ministerului de Finanțe al Republicii Serbia în domeniul

schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
Adrian Cucu

București, 28 iunie 2011.
Nr. 154.

DECLARAȚIE DE COOPERARE

între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Administrația pentru Prevenirea Spălării Banilor din cadrul Ministerului de Finanțe al Republicii Serbia în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism*)

În interes reciproc, pentru a facilita investigarea și urmărirea penală a persoanelor suspectate de comiterea spălării banilor și a activităților infracționale ce au legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea actelor de terorism, cu intenția de a efectua schimbul de informații, confirmat prin prezenta declarație de cooperare între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și Administrația pentru Prevenirea Spălării Banilor (denumite în continuare *agenții*), am hotărât asupra următoarelor principii:

Art. 1. — În conformitate cu legislația țărilor respective, pe bază de reciprocitate sau în mod spontan, agențiile vor coopera, direct sau indirect, pentru a colecta, a procesa și a analiza informațiile pe care le dețin cu privire la tranzacțiile financiare suspectate a avea legătură cu spălarea banilor și/sau finanțarea actelor de terorism ori cu activități infracționale având legătură cu spălarea banilor și/sau finanțarea actelor de terorism și persoanele ori companiile implicate. Orice cerere de informații trebuie să fie justificată de o scurtă motivație pentru evidențierea faptelor și o scurtă descriere a modului în care informațiile vor fi utilizate. Fiecare refuz privind schimbul de informații va fi justificat prin expunerea motivelor care stau la baza refuzului. Înainte de a refuza să răspundă la o cerere de informații, agenția va analiza cum poate fi tratată cererea respectivă și dacă se poate răspunde în alte condiții. În acest caz, agenția care a transmis cererea de informații trebuie să respecte aceste condiții.

Art. 2. — Informațiile subiect al schimbului nu vor fi utilizate în investigații polițienești, în cadrul unei proceduri penale sau judiciare, fără consimțământul prealabil al agenției care a furnizat informațiile.

Art. 3. — Nu există restricții privind schimbul de informații în scopul informării și analizării în cadrul și între agenții. Informațiile nu vor fi însă diseminate către terțe părți sau folosite în orice alt mod, fără consimțământul prealabil al agenției care a transmis informațiile.

Art. 4. — Informațiile subiect al schimbului sunt confidențiale, fac obiectul secretului oficial și sunt protejate de cel puțin aceeași confidențialitate ca cea furnizată de legislația națională a agenției care primește pentru informații similare din surse naționale. Agențiile sunt de acord să își protejeze sursele de informații și să nu divulge identitatea organizației financiare sau a persoanei, fără consimțământul prealabil al agenției care a transmis informațiile.

*) Traducere.

Art. 5. — Relația de cooperare dintre cele două agenții este permisă doar cu respectarea legislației Republicii Serbia și cea a României.

Art. 6. — Prezenta declarație poate fi modificată oricând prin acordul ambelor părți.

Art. 7. — Prezenta declarație poate fi denunțată oricând. Declarația va înceta odată cu primirea notificării scrise privind denunțarea de la cealaltă agenție. Termenii și condițiile referitoare la confidențialitatea informațiilor primite anterior

încetării prezentei declarații vor produce efecte și după ieșirea acestora din vigoare.

Art. 8. — Prezenta declarație va intra în vigoare după semnarea acesteia de către agenții.

Art. 9. — La intrarea în vigoare a prezentei declarații, memorandumul anterior, semnat la București la 18 decembrie 2002, nu va mai produce efecte.

Art. 10. — Comunicarea dintre agenții se va efectua în limba engleză.

Prezenta declarație de cooperare a fost încheiată și semnată în 4 exemplare, în limba engleză.

Pentru Oficiul Național de Prevenire și Combateră
a Spălării Banilor din România,

Adrian Cucu,
președinte
[semnătură]

Semnată la București la 7 iunie 2011.

Pentru Administrația pentru Prevenirea Spălării Banilor
din cadrul Ministerului de Finanțe al Republicii Serbia,

Aleksandar Vujičić,
director
[semnătură]

Semnată la București la 7 iunie 2011.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTAREA ȘI MONITORIZAREA ACHIZIȚIILOR PUBLICE

ORDIN

pentru abrogarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 301/2011 privind aprobarea Metodologiei de analiză a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii finanțate din instrumente structurale

În temeiul art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 301/2011 privind aprobarea Metodologiei de analiză a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de

servicii finanțate din instrumente structurale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 14 iunie 2011, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,
Cristina Trăilă

București, 29 iunie 2011.
Nr. 312.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTAREA ȘI MONITORIZAREA ACHIZIȚIILOR PUBLICE

ORDIN

cu privire la interpretarea anumitor dispoziții privind procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Atunci când valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică sau egală cu echivalentul în lei al cuantumului în euro prevăzut la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește regulile privind achizițiile publice nu vor fi solicitate autorității contractante alte documente decât cele prevăzute de legislația în domeniul achizițiilor publice (documente justificative: factura și/sau contractul).

Art. 2. — Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt

aplicabile entităților juridice fără calitatea de autoritate contractantă care nu se încadrează în prevederile art. 9 lit. c) și c¹) din aceeași ordonanță de urgență.

Art. 3. — Orice document emis de alte organisme/autorități, cu excepția Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, prin care se impune respectarea de către entitățile juridice menționate la art. 2 a regulilor privind derularea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, nu produce efecte juridice.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,

Cristina Trăilă

București, 29 iunie 2011.

Nr. 313.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N

pentru modificarea și completarea Metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.314/2007

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (2⁴) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al dispozițiilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.314/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 26 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Sumele cuvenite bugetului de stat se virează în contul unic 20.47.01.01 «Venituri ale bugetului de stat — sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire», deschis pe codul de identificare fiscală al contribuabililor la unitățile Trezoreriei Statului la care este arondat organul fiscal competent în administrarea acestora, cu excepția impozitului pe venit din salarii datorat de sediile secundare care se virează în contul 20.47.01.01 «Venituri ale bugetului de stat — sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire», deschis pe codul de identificare fiscală al sediilor secundare la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondat contribuabilul care le-a înființat.»

2. După punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 51, cu următorul cuprins:

„51. Pe parcursul prezentei metodologii, noțiunile de *compensare la cererea debitorului* sau *compensarea din oficiu* se înlocuiesc cu noțiunile de *constatare a compensării de către*

organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu, după caz.”

3. Punctul 15¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„15¹. Constatarea din oficiu a compensării de către organul fiscal competent poate fi efectuată și în mod automat, prin intermediul aplicației informatice de administrare a creanțelor fiscale, ulterior operațiunii de distribuire a sumelor plătite în conturile unice. Data stingerii obligațiilor fiscale prin această modalitate, inclusiv cea efectuată în mod automat, este data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile, potrivit prevederilor art. 116 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

4. Punctul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„18. Metodologia prevăzută la pct. 13 se aplică în mod corespunzător și în situația în care contribuabilii depun «Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat» și «Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate» după data de 30, respectiv 31 a lunii în care se fac declararea și plata. După depunerea declarațiilor, organul fiscal competent va proceda la distribuirea și stingerea sumelor datorate potrivit prevederilor pct. 3 sau 4, după caz.”

5. Denumirea capitolului VI se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI

Distribuirea sumelor plătite în contul unic de către debitorii care se află în executare silită și stingerea obligațiilor fiscale datorate de către aceștia”

6. Punctele 22 și 23 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„22. În cazul în care contribuabilul a efectuat plata în contul unic după data la care, potrivit legii, a fost comunicată somația, organul fiscal competent va proceda la distribuirea sumelor plătite și stingerea creanțelor fiscale potrivit prevederilor cap. III și IV.

23. Dispozițiile pct. 22 se aplică în mod corespunzător și în cazul operării compensării potrivit art. 116 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

7. După punctul 32 se introduc trei noi puncte, punctele 33—35, cu următorul cuprins:

„33. Prevederile pct. 30¹—30⁵ se aplică în vederea stingerii impozitului pe veniturile din salarii datorat până la data intrării în vigoare a Legii nr. 126/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

34. Pentru stingerea obligațiilor fiscale reprezentând impozitul pe venitul din salarii, achitate până la 30 iunie 2011 în contul unic 20.47.01.01 «Venituri ale bugetului de stat — sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire», deschis pe codul de identificare fiscală al sediilor secundare, organul fiscal competent va proceda la:

a) debitarea, în evidența fiscală a sediului secundar, a obligației fiscale, reprezentând impozitul pe venitul din salarii, în limita sumei achitate în contul unic deschis pe codul de identificare fiscală al sediului secundar. În situația în care obligația declarată în numele sediului secundar este mai mică decât suma achitată de către acesta, se va debita obligația fiscală în limita sumei declarate;

b) scăderea din evidența fiscală a contribuabilului care a înființat sediul secundar a sumei debitate în evidența sediului secundar, potrivit lit. a). În vederea efectuării operațiunilor prevăzute la lit. a) și în prezenta literă, organul fiscal competent va întocmi Borderoul de adăugare/scădere a obligațiilor fiscale;

c) după efectuarea operațiunilor prevăzute la lit. a) și b), organul fiscal competent va notifica contribuabilul asupra modului în care a fost efectuată stingerea.

35. Obligațiile fiscale reprezentând impozitul pe venitul din salarii datorate și neachitate la 1 iulie 2011, atât de sediul principal, cât și de sediile secundare, vor fi achitate în contul unic 20.47.01.01 «Venituri ale bugetului de stat — sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire», deschis pe codul de identificare fiscală a contribuabilului care a înființat sediile secundare, la unitatea Trezoreriei Statului la care acesta este arondat.”

Art. II. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București și organele fiscale din subordinea acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Sorin Blejnar

București, 29 iunie 2011.

Nr. 2.351.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna iulie 2011

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României hotărăște:

Pentru luna iulie 2011, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 6,25% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 1 iulie 2011.

Nr. 22.

TABLoul NAȚIONAL AL ARHITECȚILOR*)

Numere de înregistrare radiate din TNA
 Secțiunea 1: Arhitecți cu drept de semnătură
 Secțiunea 2: Conducători arhitecți cu drept de semnătură
 Arhitecți cu drept de semnătură suspendat
 Conducători arhitecți cu drept de semnătură suspendat
 Anexa I: Filialele teritoriale al Ordinului Arhitecților din România

NOTĂ:

Tabloul Național al Arhitecților cuprinde arhitecții și conducătorii arhitecți înscrși în Ordinul Arhitecților din România până la data de 30 aprilie 2011.

Tabloul Național al Arhitecților se utilizează de către filialele teritoriale ale Ordinului Arhitecților din România în administrarea dreptului de semnătură și de către autoritățile administrației publice pentru promovarea și autorizarea lucrărilor de construcții.

Tabloul teritorial al arhitecților este evidența gestionată de către filialele teritoriale ale OAR. Lista filialelor este inclusă în anexa I.

Conform art. 36 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrarea într-un tablou teritorial al arhitecților permite exercitarea profesiei în toată țara.

*) Tabloul Național al Arhitecților se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 524255